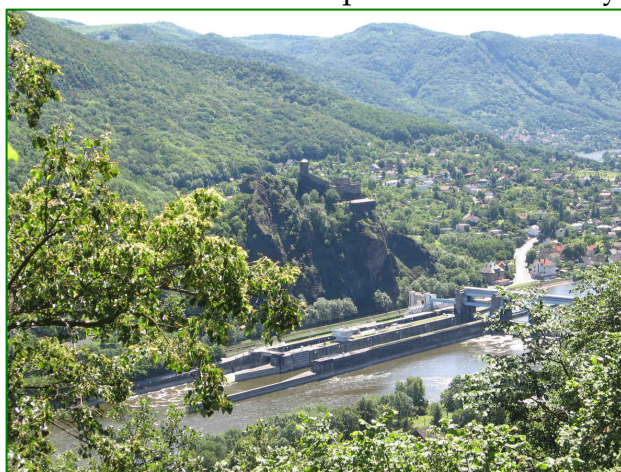

Letní České Středohoří

Tak jsme si letos na jaře řekli, že si po delší době si zajedeme na nějaké kopečky u nás v Česku. A naše volba padla na České Středohoří.

1. den - Výstup na Varhošť

V polovině června 12 členů našeho odboru vysokohorské turistiky KČT TJ Spartak Přerov sedlo v Přerově do nočního rychlíku a o půl deváté ráno jsme vystoupili ve Velkých Žernosekách, odkud jsme se vydali po modré značce směr Kamýk. Nad námi se vypínal Radobýl a vlevo za Labem pyramida Lovoše. Počasí nám přálo, bylo polojasno a v čerstvém ranním vzduchu se dobře šlapalo. V pohodě jsme za sebou zanechali Kamýk, Plešivec a Hlinnou. Při výstupu na Varhošť však začalo silně foukat a pohled z rozhledny na vrcholu nevěstil nic dobrého. Ze západu k nám pluly černé mraky, které však naštěstí ještě nestačily zakrýt údolí Labe pod námi, ani Děčínský Sněžník na obzoru. Za Varhoští u Čereniště a před Velkým Ostrým nás však neminuly dvě vydatné přeháňky, které nám spláchly pot do bot. Odpolední slunce nás vítalo v Nové Vsi, kde nás mile překvapila příjemná restaurace s výběrem jídel a Zlatopramenem. Následoval sestup na Střekov a přesun vlakem do Povrl k ubytování.

2. den - Nocleh na Lovoši a pohled na „Tatry“

Druhý den jsme se probudili do hezkého rána a bylo by asi velkou chybou neprohlédnout si Ústí nad Labem z Erbenovy vyhlídky a Mariánské skály. Po sestupu se nám podařilo proklíčkovat rozkopaným Ústím k Větruši. Odtud jsme se vydali po zelené značce traverzující úbočí vysoko nad údolím Labe. V místech, kde byly „díry“ ve vegetaci, bylo vidět, jak člověk dokázal nacpat do kaňonu dvě železnice, silnice a vesnice. Zvlášť zajímavý byl

pohled na hrad Střekov s Velkým Ostrým nad ním a s jezem se zdymadlem pod ním. Naše cesta dále vedla přes Podlešín s odskočením si na Vaňovskou skálu a Skalky. Posléze jsme přes Moravany došli do Dubiček, kde u kostela je příjemná výletní restaurace s výhledem hluboko do údolí Labe. Odtud přes Radejčín, Dobkovičky a Chotiměř do Oparna. No a z Oparna už to byl jenom kousek na vrchol Lovoše, kde byl náš cíl druhého dne a nocleh na chatě (Díky za tu pěknou chatu,

naši předkové!). Chatař se s námi vsadil, že jsou z Lovoše vidět Tatry. Vylezli jsme na střechu a v údolí u vody ukázal na dvě stojící nákladní tatry...

3. den - Milešovka

Poslední den ráno nás na vrcholu Lovoše probudilo slunce. Rozloučili se s příjemnou paní chatařkou Buriánkovou, seběhli dolů a přes zříceninu hradu Oparno a Velemín vystoupali na „první dámu“ Českého Středohoří – Milešovku. No a protože se už výše nedalo, seběhli jsme po červené do Žim a vlakem odjeli domů. Byly to vydařené tři dny.

Jsme si vědomi, že jsme prošli jen část Českého Středohoří – až se příště zase nabažíme skal, ledovců a dlouhých nástupů v Alpách, vrátíme se sem znovu osvěžit tělo i duši.

Václav Koutný